

[Landbrugsministeren.]

Alt dette skal betales af Forbrugerne. Og hvorledes en Produktionsbegrænsning skal gennemføres — thi man er jo fuldkommen klar over, at der ret hurtigt vil ske en Udvidelse af Produktionen, hvis man faar en Pris som den foreslaaede —, det overlader de til mig!

Man kan ganske roligt sige, at det nye Parti har i alt Fald sat sig det til Opgave at tage det paa sig, der gaar ud paa at skaffe dem, de mener at repræsentere, Fordele, men Ubehagelighederne, Vanskelighederne, de umulige Opgaver overlader de til mig. En saadan Tillid bryder jeg mig ikke saa forfærdelig meget om, og lidt mere Konsekvens i deres Ændringsforslag vilde ogsaa være værdifuldt, hvis man overhovedet skal tage en lille Smule Hensyn til det, der fremkommer fra den Side.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte, at hvis jeg afviste det Ændringsforslag, som var stillet af Venstre og Konservative, vilde det blive saaledes — saadan forstod jeg det ærede Medlem —, at der vilde blive udbetalt en højere Pris for de tuberkuløse Dyr, der bliver destrueret, end for de ikke-tuberkuløse Dyr, der bliver det, selv om man ikke rensede Besætningerne for Tuberkulose. Det er ikke rigtigt. Det er kun, for saa vidt som vedkommende Landmand gaar ind for en effektiv Bekæmpelse af Tuberkulosen, enten en fuldkommen Udryddelse eller en af Veterinærerne godkendt Afsondring mellem sunde og syge Dyr, at han faar en Overpris. De, der ikke gaar ind derfor, faar naturligvis ikke mere for Destruktion af tuberkuløse Dyr end for sunde Dyr. Saadan skal Bestemmelsen forstaaes, og det fremgaar ogsaa tydeligt og klart af de Udtalelser, jeg har fremsat i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte, at man burde forlænge den gældende Lov, da den havde virket efter sin Hensigt. Jeg har den bedste Vilje til at fortsætte med den gældende Lovs Hovedprincip: at opkræve en Slagteafgift af Forbrugerne her i Landet og fortsætte med en Destruktion, men jeg kan ikke gaa med til at fortsætte nøjagtigt efter de samme Linier som hidtil. Sagen er jo den, at Forholdene efterhaanden har bedret sig saa meget, at vi for Øjeblikket eksporterer

mere end dobbelt saa mange Kreaturer om Ugen som tidligere, og naar man fortsætter med den samme Slagteafgift, er det forstaaeligt, at det ikke er nødvendigt at destruere saa mange Kreaturer som hidtil.

Det, der har været i Vejen for at rense Besætningerne for Tuberkulose, er, at Landmændene ikke har villet afstaa disse tuberkuløse, men dog gode Brugsdyr, fordi det betyder et stort Tab for dem. Det, man nu kan gennemføre, er, at man med de samme Penge kan give en betydelig højere Pris for de Dyr, der skal destrueres, end tidligere. Og saa siger jeg: Nu er der en Lejlighed, som vi aldrig tidligere har haft og sikkert heller aldrig mere faar, til at bekæmpe Tuberkulosen i et Omfang, som alle Parter maa være interesseret i. En Betingelse for, at man kan fortsætte med disse Ordninger, er derfor den, at Pengene fortrinsvis bruges til Bekæmpelse af Tuberkulosen.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen holdt en lang Tale om sin Anklage over for Eksportudvalget og den Redegørelse, der er fremkommet. Det ærede Medlem begyndte med at bebrejde Ministeriet, at det ikke havde tilsendt ham Redegørelsen rettidigt. Det er mig meddelt af Embedsmændene, at dette er rigtigt, og man beklager og undskylder det over for det ærede Medlem Hr. Thomsen, og dermed maa jeg mene, at det ærede Medlem maa føle sig tilfreds. Naturligvis kan han skælde ud over, at man ikke har sendt ham Redegørelsen, men i disse Tider maa man forstaa, at den Slags Fejl kan indløbe, som Embedsmændene altsaa erkender, de har begaaet; naturligvis burde Redegørelsen være tilsendt det ærede Medlem lige saa hurtigt som Udvalget og Pressen.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at det var en ganske mærkelig Fremgangsmaade, her var benyttet, idet Ministeriet havde bedt det paagældende Udvalg, som var anklaget, om at undersøge Sagen, og saa havde man ladet det paagældende Udvalg afsige Dom i Sagen. Det er ikke rigtigt. Ministeriet har som altid, naar der kommer Klager af den Slags, sendt Klagen saa hurtigt som muligt til den eller dem, der er anklaget, for at fremkalde en Redegørelse for Forholdene fra paagældende anklagedes Side. Efter at have modtaget